
Daleko za obzorem

...

Bylo už odpoledne, když Jack Firth domluvil s Georgem Macintoshem, který detektivovi sdělil adresu Maude Urqhartové. Jack se tam vydal ve společnosti svého spolehlivého kolegy Dicka Mawdsleye a netrpělivě zabušil na dveře nájemního domu. Po dlouhé době se otevřely a na detektivy se mezi nimi mračil muž ve středních letech. Vzápětí Jack zjistil, že ho George vodí za nos, a proto se vrátil našťavaně na policejní ředitelství. Ale proč mu Macintosh sdělil falešnou adresu? Musí vědět, že Jack nakonec Maude Urqhartovou stejně najde. Na celém tom pokusu o vraždu paní Macintoshové něco smrdělo. A Jack ještě pořád nevyškrtl George ze seznamu hlavních podezřelých.

Maude se vyděsila, když se u jejích dveří objevil George. Lenny se jí neozval, takže si nebyla jistá, zda uspěl v plánu zabít Louise Macintoshovou a její děčko. Maude se snažila zakrýt svou nervozitu tím, že se vrhla Georgeovi do náruče, sotva překročil práh.

„Tolik jsi mi chyběl,“ políbila ho na rty. Uvědomila si, jak je ztuhlý. „Stalo se něco, miláčku?“ pohlédla na něj a po pěkném obličejí jí přelétl stín.

„Zrovna jsem se vrátil z nemocnice, kde se moje žena zotavuje po napadení, ke kterému došlo přes pár hodinami v našem domě,“ řekl pomalu.

„Ale to je hrůza!“ vykřikla Maude. „Je to s ní vážné?“

„Dostane se z toho – aspoň mi to tvrdili doktoři,“ odpověděl George. Vzal Maude za ruku a vedl ji po schodech do ložnice. „Vím, že říkat něco takového je hrozné, ale kdyby se ten pokus zdařil, mohli bychom my dva být spolu navždy. Věřila bys, dokonce jsem měl podezření, jestli jsi toho vraha neposlala ty.“

Maude se začervenala a sklonila hlavu. „Opravdu to myslíš vážně?“ zeptala se tiše. „Že kdyby tvoje žena zemřela, byli bychom spolu?“

George došel k ložnici a vedl Maude dovnitř. Obrátil ji k sobě a začal svlékat. „Víš, že tě miluju víc než cokoli jiného na světě,“ pronesl tiše, když Maudiny šaty sklouzly na podlahu a odhalily její mladé hladké tělo. „Ale potřeboval bych od tebe gesto jako důkaz – něco, co by zůstalo jen mezi námi dvěma, jako připomínka naší věčné lásky.“

Maude se v očích zaleskly slzy, když se nechala Georgem strhnout na postel. „Víš, že bych pro tebe udělala cokoli, miláčku,“ odpověděla a dívala se na George, který byl stále v šatech. „Stačí říct.“

George se zvedl nad její drobné tělo. „Chci, abys napsala dopis, ve kterém vyličíš, jak jsi naplánovala vraždu mé ženy. Tím mi dokážeš, jak moc mě miluješ, a pak, až se rozvedu, už budeme jenom spolu.“

Maude se posadila a objala George. „Pokud ti na tom záleží, udělám to,“ souhlasila. „Ale proč chceš, abych takový dopis napsala?“

George se zvedl z postele a stál nad Maude. „Protože kdybys udělala něco tak riskantního, dokázala bys mi, že mě opravdu miluješ,“ vysvětloval. „Nikdo ten dopis samozřejmě neuvidí, ale ber to jako zkoušku, maličká. Pokud ten dopis nenapíšeš, nebudu si jist, že mě miluješ.“

Dívce vířily hlavou zmatené myšlenky. Tím, co po ní chce, by přiznala svůj podíl na plánu vraždy jeho ženy, a to bylo přímo smrtelně nebezpečné. Jenže na druhou stranu věděla, že George je bezohledný muž, a pokud v téhle zkoušce neobstojí, bez váhání ji vymění za jinou. „Mám papír a pero, ale nejsem v psaní dopisů moc dobrá,“ svolila nakonec.

„Nemusí to být dokonalé. A navíc, jakmile ten dopis napíšeš, vezmu ho a přímo před tebou ho zničím.“

Maude se zamyslela. Byla to prostě zkouška. Jak by jí to mohlo ublížit, pokud chce George ten inkriminující dopis zničit. „Co mám napsat?“ zeptala se.

„Pomůžu ti.“ George ji pohladil po ňadrech. „Napiš, že jste se ty a tvůj nevládní bratr chystali zavraždit moji ženu.“

„Jak víš, že v tom měl prsty můj bratr?“ zeptala se polekaně. „Stalo se mu něco?“

„Ne, ne,“ chlácholil ji George. „Má ho policie, ale Louise nezabil, takže ho nemůžou obvinít z vraždy. Zaplatím nejlepšího obhájce v Sydney, aby

tvého bratra zastupoval – samozřejmě anonymně –, takže se nemusíš ničeho bát. Jenom napiš ten dopis a všechno, co chceš, bude tvoje.“

Maude vytáhla z nočního stolku blok a pero. Namočila hrot do lahvičky s inkoustem a začala pomaloučku psát dětským písmem.

„Jak se píše ‚zabít‘?“ zeptala se.

„Nevadí, když napíšeš nějaké slovo špatně.“ Díval se jí přes rameno a hladil ji po bradavkách. „Jenom napiš, co jsem ti řekl, ať můžeme celou tu záležitost hodit za hlavu.“

Maude vzhledla k Georgeovi a pousmála se. „Když to tak chceš...“ řekla a vrátila se k namáhavému líčení toho, jak s bratrem měli v úmyslu zabít Louise, a že jednali sami. Během psaní snila o životě v přepychovém sídle nad sydneyjským přístavem. Konečně dopsala a podala své svědectví Georgeovi.

„Dobrá,“ přelétl dopis očima. „Teď už stačí jen ho podepsat a já dodržím svoji část dohody.“

Maude se nervózně usmála. Nerada si to přiznávala, ale začínalo v ní hlodat podezření o Georgeových úmyslech, a pomalu litovala tohoto sebeobviňujícího činu páchaného ve jménu lásky. Jenže už neměla na vybranou. Zahnal ji do kouta. Vzala dopis, napsala své jméno a pak dokument vrátila Georgeovi.

„A teď zpečetíme naši lásku tím nejlepším způsobem, jaký znám,“ ušklíbl se George a odložil list na noční stolek.

„Nezbavíš se toho dopisu?“ naléhala Maude.

„Jakmile dokončíme to, co ti jde nejlépe,“ řekl. Vylezl na postel a rozeplnul si kalhoty. „Lehni si na břicho.“

Maude poslechla. Cítila v týle jeho přerývaný dech a pak ji sevřel vlasy a zaklonil hlavu. A vzápětí ucítila ještě něco dalšího – ostrou bodavou bolest v pravé paži.

„Co je to?“ zeptala se vylekaně. Snažila se překulit, ale on ji přitiskl k posteli.

„To nic,“ řekl a její hlas jako by k ní doléhal z velké dálky. „Jenom spi.“

Maude zaplavila ohromná vlna euforie. Povzdechla si a pak ji zahalila temnota.

George se zvedl z postele a natáhl si kalhoty. Stříkačka stále vězela hluboko v Maudině paži a dávka heroinu stačila na zabití tří lidí. Naklonil se nad ni, aby zjistil, jestli ještě stále dýchá, a viděl, že její spánek je s každým okamžikem hlubší. Nepotrvá dlouho a bude spát navěky.

Rozhlédl se po ložnici. Přiznání leželo na nočním stolku, blízko Maudina těla, a bylo nepravděpodobné, že by ji teď navštívil někdo jiný než policie. Je to zvláštní, pomyslel si George, když se chystal k odchodu. Tohle bylo poprvé, co vlastnoručně někoho zabil, a ten pocit se mu moc líbil. Dodával mu obrovský pocit moci. Bylo v něm vzrušení, téměř extáze, a když už ho zakusil jednou, toužil si ho zopakovat.

Rozzúřený Jack Firth se střetl s Georgem v jeho kanceláři kvůli špatné adrese. George zareagoval slovy, že to je jeho chyba, protože byl tak rozrušený, že ho mylně informoval.

Jack vyrazil z kanceláře a podnikatel měl po zbytek dne pocit, jako by stále zatajoval dech. Byla jen otázka času, kdy policista rozrazí dveře znovu, poté co najde Maudinu mrtvolu. George uvažoval, jestli má jít za manželkou do nemocnice, nebo se až do dalšího setkání s Jackem Firthem uchýlit do klubu. Rozhodl se pro klub, aby si sklenkou uklidnil pocuchané nervy.

Nakonec ho Jack navštívil až příštího dne.

George nařídil svému tajemníkovi, aby policistu uvedl do jeho kanceláře, a zavřel dveře.

„Našli jsme ji – přesně, jak jste to tušil,“ zavrčel Jack, ani se neobtěžoval smeknout. „Našli jsme u ní dopis na rozloučenou a moje jediná otázka zní: Kdy jste Lennyho sestru naposledy navštívil?“

George se zvedl zpoza stolu a přešel k oknu. Nebylo mu příjemné, když nad ním policista stál s tím pohrdavým výrazem. „Myslím, že jsem naposledy slečnu Urqhartovou viděl v tu noc, kdy byla napadena moje žena,“ odpověděl a založil si ruce za zády. „Je hrozné, že si Maude vzala život, ale nepřekvapuje mě to. Měla mizernou výchovu a podle mě žádná žena nemá ráda představu, že si po zbytek života bude vydělávat vleže na zádech – jenže co jiného té chudince zbývalo?“

„Proto brala drogy,“ podotkl Jack. „Překvapuje mě, že vám něco takového nevadilo.“

George se obrátil k detektivovi. „Smířil jsem se zkrátka s její nešťastnou minulostí a nesoudil jsem ji,“ řekl pokrytecky. „Nejspíš by bylo vhodné, abych jí zařídil slušný pohřeb.“

„Vím, že jste ji zabil, Georgi,“ opáčil Jack. „Ale taky vím, že bych vám to nikdy nemohl dokázat vzhledem k tomu dopisu a vaší pozici ve městě. Takže řekněme, že jsme si kvit a můžeme jít každý svou cestou.“

„Myslím, že to není možné. Víme každý příliš mnoho o slabých stránkách toho druhého a obávám se, že máte příliš rád moje peníze, abyste zrušil naši dohodu. Můžu vás ujistit, že jsem dost chytrý na to, abych udělal chyby, které by mohly dostat jednoho z nás do trapné situace. V mých silách je zařídit vám povýšení na superintendanta. Takže očekávám, že vyšetřování útoku na moji ženu vyústí v závěr, že se jednalo o plán pomýlené mladé dívky, která chtěla zabít manželku svého milence, protože o nic jiného ani nešlo.“

„S tím mohu souhlasit,“ řekl Jack. Sundal si klobouk a převracel ho v ruku. „Jenže smrt vaší milenky je něco jiného.“

„Zemřela na předávkování,“ pokrčil George rameny. „Co víc k tomu říct?“

„Ale já jsem se přece nezmínil o tom, že by se předávkovala. Jak to víte?“

„Před chvílí jste uvedl, že brala drogy, takže jsem předpokládal, že se právě takhle zabila,“ pospíšil si George s odpovědí. „Pokračujeme dál a já věřím, že využijete svůj vliv, aby mě v novinách v žádném případě nedávali se slečnou Urqhartovou do souvislosti.“

„To vás bude ale něco stát.“

„Jak už jsem říkal předtím, potřebujeme jeden druhého,“ odvětil George a napřáhl ruku. Jack ji s váháním stiskl. „Svět je tvrdý a člověk potřebuje přátele.“

Jack ruku pustil a nasadil si klobouk zpátky na hlavu.

Měla jsem tady na návštěvě jednoho novináře,“ řekla Louise, když ji George navštívil v nemocnici.

Georgeovi při jejích slovech vyskočilo srdce až do krku.

„Podle všeho jsi nebyl příliš diskrétní ve svém laškování s jinými ženami. Nebo spíš dívkami. Co máš společného se smrtí té Maude Urqhartové?“

George se neklidně zavrtil. Věděl, že Louise je známo, že má i jiné ženy, ale mlčky s tím souhlasila pod podmínkou, že se zase on nevměšoval do jejich vztahů se synem.

„Co chtěl ten novinář vědět?“ opáčil.

„Vypadá to, že píše kriminalistické sloupky a že v jednom domku, který patří Macintoshově společnosti, bylo nalezeno tělo mladé dívky. Podle všeho užívala heroin a on se zajímal, jestli o ní něco vím, protože podle jeho zdrojů jsi prý za ní často chodíval.“

„Myslím, že jsme oba dospěli a tobě je jasné, že mám své potřeby. Nebudu ti lhát – Maude Urqhartová byla mladá dívka, kterou jsem vídal. Ale kvůli našemu jménu tě žádám, abys to lidem od novin zapřela.“

„Samozřejmě,“ řekla Louise unaveně. „Kvůli dobrému jménu Macintoshových.“

„Neměl jsem s její smrtí nic společného – pokud myslíš tohle,“ dodal George a okamžitě svých slov litoval, když spatřil pátravý výraz ve tváři své ženy. „Policie prostě dělá svou obvyklou práci, a tak mě vyslychali jako majitele toho domu.“ Změnil téma. „Doktoři mi říkali, že ještě před koncem týdne budeš zase jako rybička. Doma o tebe bude dobře postaráno.“

„Děkuju, Georgi,“ pronesla Louise a jemu neunikl hořký tón v jejím hlase.

„Musím zpátky do kanceláře,“ řekl jen a ani se nenamáhal políbit ji na rozloučenou.